

Бажання

Наталія Грегуль

Чого б мені хотілось, найбільше із бажань,
Що уві сні наснилось в час мрій і сподівань?
Без розкоші й багатства я зможу обійтись,
Хотіла б я літати, щоб крила відросли.

Щоб попід хмари звитись, пурхнути легко ввись,
І в просторі безкраїм ширяти сміючись,
Щоб невагоме тіло здійнялось у політ,
І щоб зі мною разом кружляв весь білий світ.

Над полем, понад лісом, понад дахами міст,
Вздовж звивистої річки, над морем хвиль у зріст.
Є ще одне бажання, воно — про майбуття,
Хотіла б я побачить літ через сто життя!

Цікаво, як все буде, поглянуть хоч би раз,
Чого досягнуть люди, що уподоба час.
Навчатся чи літати, як птахи на Парнас,
Чи космос обживають, чи щасливіші нас?

Хотіла б я побачить, чи вистачить тепла,
Щоб серце серед космосу не стало, мов скала.
Чи зможе мудра нація крізь відстані планет,
Пронести співчуття – як найдорожчий світ.

Чи зможем берегти життя в нових світах,
Без жадібних амбіцій, без ненависті в серцях,
Щоб зоряні поселення не стали знов війною,
А людство – не імперією з крижаною виною.

Політ – не тільки крила, а вибір і дорога,
Іти в безмежжя з людяністю – от сила й перемога.
Нести минуле в пам'яті, мов тихий давній щит,
Щоб новий світ не повторив людських минулих бід.

Бо навіть між галактик, де сонця незнайомі,
Стежину світла прокладе одне лиш слово "совість",

І може десь за віками, в майбутніх поколіннях,
Людина стане кращою, ніж думаєм сьогодні.

Текст пісні створений у співавторстві з Ігорем Кимом.
Музика, відео – Ігор Ким.